

A budapesti szállodások, vendéglősök és korezmárosok ipartársulata

ÉRTESÍTŐJE.

EGYEDÜLI HIVATALOS SZAKKÖZLÖNY. — KIADJA AZ IPARTÁRSULAT.

Az „Értesítőt“ a társulat tagjai díjmentesen kapják.

MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Szerkesztő: F. Kiss Lajos ipartársulati titkár.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.

Budapest, IX. ker., Lónyai-utca 22. szám

TELEFON SZÁMA: JÓZSEF 22-70.

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert cégektől fogadunk el.

H I R D E T É S E K

a társulatnál: IX. ker., Lónyai-utca 22. szám alatt véletlenek fel.

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldal	50 kor.	—	111.
Fél oldal	25	”	”
Negyed oldal	12	”	50
Nyolcad oldal	7	”	”

A vasuti vendéglők bérlete.

Az „Értesítő“ 1917. évi november hó 30-diki számában közöltük azon felterjesztést, amelyet a „Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége“ a vasuti vendéglők bérlete ügyében a m. kir. kereskedelmiügyi miniszteriumhoz intézett, és amelyet állásfoglalás céljából a budapesti kereskedelmi és iparkamarának és az „Országos ipartestület“-nek is megküldött.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara — eleget téve szövetségünk kérelmének — 1917. évi november hó 12-én a következő előterjesztést intézte a kereskedelmiügyi miniszteriumhoz:

Budapesti kereskedelmi és iparkamara.

27067/1917. szám.

Előterjesztés a vasuti vendéglők bérleti rendszere tárgyában.

Egyes hírlapi közlések nyomán az érdekelt üzleti körökben az a hír terjedt el, hogy egy nagyobb tökérekeltség tárgyalásokat folytat a Magyar Kir. Államvasutakkal az összes államvasuti vendéglők egységes bérletének megszerzéséről. A terv az érdekelt körében érthető izgalmakat keltett, hiszen — elvi vonatkozásaitól eltekintve — mintegy félezer önálló iparüző további sorsát és néhány ezer kereső és eltartott ekszisztenciáját érintené a legsúlyosabban a jelenlegi bérleti rendszer monopolisztikus megváltoztatása, anélkül, hogy magára az államvasuti intézetre s így közvetve az államkincstárra különös pénzügyi, az utazóközönségre pedig szembeszökő közel-látási előnyök hárulhatnának. Az egységes bérleti tervvel szemben szembenálló és komoly figyelemre igényt tartó nyomós magángazdasági és közellátási szempontok bírták a Magyar Vendéglősök Országos Szövetségét arra, hogy a kérdést kamaránk elé vigye, kérve, hogy a kamara az ügy megvizsgálása után a létfenntartásban veszélyeztetett magánipar érdekében foglaljon állást és illetékes helyen tegyen lépéseket a terv mellőzése érdekében.

Noha teljes részletességgel nem állott módunkban megállapítani azt, hogy a szóban forgó monopolisztikus bérleti terv ügyében folytatott lépések minő konkrét eredményekkel jártak, mindazonáltal úgy véljük, hogy az érdekelt megnyugtatóra fog szolgálni, hogyha a kamara ebben a kérdésben is leszagezi a maga álláspontját, amely más, mint az üzleti élet és az egyéni iparüzés szabadságának biztosítása nem lehet.

Az érdekeltség előadása szerint a vendéglős és szállodás ipari körökben oly nagy izgalmat keltett terv a következő lenne: Egy nagyobb sörgyári és mezőgazdasági érdekeltséggel bíró pénzesoport tárgyalásokat kezdeményezett a MÁV igazgatóságával oly irányban, hogy hajladónak nyilatkozott a MÁV vonalain lévő összes vasut vendéglőket és azokkal esetleg kapcsolatos szállodákat bevenni s a MÁV-nak e címen az eddigieknél jóval jelentékenyebb hasznot biztosítani az esetben, ha a MÁV viszont bizonyos ideig a bérlő pénzesoportnak kizárólagos jogot biztosít a MÁV vonalain ételek, italok, frissítők és gyümölcsök árusítására, valamint — a jelenlegi szer-

ződések lejártakor — az étkező- (buffet-) kocsik járatására. A vállalkozó nagybérlő az egyes vasuti vendéglőkben üzletvezetőket állítana (esetleg a jelenlegi kisbérlőket) s az összes vendéglőket egységesen és jól ellátná a szükséges fogyasztási és felszerelési anyagokkal, úgy hogy az utazóközönség mindenütt jó minőségű anyagokkal szolgáltatnék ki. Emellett a vállalkozó nagybérlő mindenütt kellő biztosítékot nyújtana a megfelelő személyzet dolgában is. A MÁV-mak csak egy vállalattal kellene szerződnie, míg az egyes üzletvezetők jogviszonyait már a vállalkozó nagybérlő rendezné el.

Ezzel szemben rá kell mutatnunk arra, hogy egy ilyen kapitalisztikus vállalkozás sem az államnak, sem a fogyasztó közönségnek nem nyújthat olyan lényeges előnyöket, amelyek kedvéért annyi önálló iparüzőt régi foglalkozásától elűzni s ezzel több ezer kisexisztenciát esetleg anyagi romlásba dönteni megokolt lenne.

Általánosságban már maga a vendéglői üzem természete sem kedvez az egységes bérlet eszméjének. Kevés iparág van, amelyben az egyéni rátermettség annyira érvényesülne, mint éppen ebben az iparágban. A tulajdonos egyéni izlése, rend- és tisztaságszeretete és lelkiismeretessége egyik főkövetelménye a vendéglősipar gyakorlásának. Aki lelkiismeretlenül tisztátlan vagy romlott ételeket és italokat szolgáltat ki a fogyasztóknak, az nemcsak anyagilag károsítja, hanem egészségileg is oly súlyos bajok előidézője lehet, amelynek közegészségügyi szempontból is feltétlenül elkerülendők. Különösen fontos az épen a vasuti vendéglőknel, ahol a fogyasztó közönség rendszerint sietve, a kellő figyelem nélkül fogyasztja az ételeket s ahol a fogyasztók zöme átutazókból kerülve ki, esetleges panaszainak előterjesztésére sem ér rá. Egyébként pedig közismertek azok a visszaélések, amelyeket a kellő főnöki ellenőrzés nélkül dolgozó vasuti vendéglőkben épen az üzletvezetői munkakörben is dolgozó fizetőpincérek követnek el a vonathoz siető utasokkal szemben a fizetésnél. Minde visszaélésekkel szemben leghatékonyabb ellenőrzést a vasuti vendéglő bérlő tulajdonosának jelenléte és személyes üzletvezetése nyújtja. Annak a vasuti vendéglősnek, akinek nem mindegy az, hogy üzlete kis forgalmat csinál-e vagy nagyot, legfőbb érdeke az, hogy a nyújtandó ételek és italok jó minőségének fokozásával, tiszta és előzékeny kiszolgálással és a lehetőség szerint alacsony árakkal ne csak az átutazó közönséget nyerje meg magának, hanem a helyi fogyasztást is. Minden vasuti vendéglős tisztában van azzal, hogy a jól kiszolgált és megelégedett utas a legjobb reklámja üzletének, míg a panaszgó utas a legközelebbi állomás vendéglőbe tereli azokat is, akik esetleg kényelmi szempontból ő hozzá térnének be. A jelenlegi bérleti rendszer mellett tehát minden vasuti vendéglő vezetőjének érdeke az, hogy minél jobban szolgálja ki az utazó közönséget. Nem lesz meg azonban ez az érdekazonosság akkor, hogyha egy kézben összpontosulnak az összes bérletek és ha az egyes vendéglők élén csak üzletvezetők alkalmaztatnak. Az ilyen üzletvezetők a minél rövidebb idő alatt minél nagyobb egyéni

haszon elérésének rendelnek mindent alá s ezt — a kellő ellenőrzés nehéz lévén — nem mindekor a közönség érdekeinek kielégítésével fogják elérni. A nagy vállalati bérletrendszer ellen szól még az a körülmény is, hogy az egyes bérlő az illetékes állomásfőnök közvetlen felügyelete alá lévén helyezve, esetleg mulasztásaiért sokkal gyorsabban és hatásosabban vonható felelőségre, mint a központban székelő nagy vállalat, mellyel szemben minden eljárás sokkal nehezebb és lassabb lesz.

De anyagellátási szempontból sem lesz olyan kedvező a monopolisztikus nagybérlet helyzete, mint az első pillanatra talán látszott. Italok, továbbá gyarmat- és fűszerárak tekintetében talán az egységes központi beszerzésnek és szétosztásnak mutatkoznak előnyei, azonban a friss ételek (husok, főzelékek stb.) központilag az egységes bérlet mellett sem lesznek beszerezhetőek. Már pedig épen ezekre a cikkekre kell közellátási szempontból legnagyobb súlyt helyezni. E tekintetben tehát a bevásárlás az alkalmazott helyi üzletvezetők feladata lesz, akiknek — a fentt előadottak szerint — sokkal kisebb anyagi és erkölcsi érdekük lesz a közönség minél jobb kielégítése. Egyébként pedig nem lehet kívánatosnak jelezni a nem romlandó áruk központosított beszerzését sem, mert hiszen az egészséges közgazdasági élet áruforgalma mellett a helyi fogyasztásnak a helyi kereskedeleméből való kikapcsolása nem lehet közérdek. De általános ipari és termelői szempontból is állást kell foglalni az ellen, hogy az idegenforgalom főerein az utazó közönség borokban, sörökben és egyéb szeszes italokban mindig ugyanazon ezikkeket és minőségeket lássa maga előtt. A hazai bortermelésnek, sör- és szeszárúiparnak igen figyelemre méltó propagandája volt az, hogy a külföldi utas az egyes vasuti vendéglőkben és étkezőkocsikban megismerkedhetett a különféle magyar borvidékek s a különböző magyar sör- és szeszgyárak termékeivel. Tartani lehet attól, hogy a monopolisztikus bérletrendszer mellett az utazó közönség elé csak a bérlő pénzesoport érdekkörébe tartozó vállalatok termékei kerülnek s így erről a jelentékeny fogyasztóterületről a belföldi termelés jelentékeny része kiszorul.

Ugy véljük egyébként, hogy a vasuti vendéglők jelenlegi bérleteinek magánjogi vonatkozásaiban is jelentős akadályai vannak az egységes bérlet tervének. A M. Á. V. vasuti vendéglői — különösen kisebb vidéki állomásokon — igen gyakran nem magában a állomási (felvételi) épületben nyertek elhelyezést, hanem az állomási épület közelében, rendszerint még a vasutintézet területén, külön e célra épített házban. Ezeket azonban az eddigi gyakorlat szerint legtöbbször nem a M. Á. V. építette, hanem maga a vasuti vendéglős, aki ezért rendszerint 25 évig valami csekély szolgálmi díj fizetése mellett élvezte a vendéglői jogot és használja az ingatlan, 25 év után pedig az ingatlan díjtalanul a M. Á. V. tulajdonába megy át. Ezeknek a vendéglőknek szerzett és gyakran telekkönyvi följegyzésekkel is biztosított jogai már is nagy akadályokat gördítenek az egységes bérlet keresztülvitele elé, mert hiszen nem képzelhető el olyan jogalap, amely lehetővé tenné e szerződések egyoldalu fölbontását egy harmadik érdekelt anyagi előnye kedvéért.

Az eddigi gyakorlatban egyébként a vasuti vendéglők bérbeadására is alkalmazást nyert az 1907. évi III. t.-c. második fejezete, illetve a közszállítási szabályzat, némi, a viszonyok által megokolt módosítással. Nevezetesen jogában állott a MÁV-nak valamely lejárt bérletet a jól bevált régi bérlővel továbbra is betölteni vagy valamely másik vasuti vendéglőst, aki arra az állomásra különösen alkalmas üzletembernek mutatkozik, egy üresedésbe jött vendéglőbe áthelyezni. E kivételektől eltekintve — amelyek ellen egyébként gyakorlati szempontból észrevételt emelni nem lehet — a vasuti vendéglőbérletekre nyilvános versenytárgyalás irandó ki s így már csak erre az egy körülményre való figyelemmel is némileg túlzottnak tekinthető az érdekeltség amaz aggodalma, hogy a szóbanforgó monopolisztikus bérlet ügyében — amennyiben hivatalos tárgyalások arról egyáltalában folytak volna — a jelenlegi bérlőkre nézve sérelmes döntés történhessék anélkül, hogy az 1907. évi III. t.-c. második fejezetének és a közszállítási szabályzatnak rendelkezései figyelembe vétessenek.

Érthető azonban mégis az az aggodalom is, amit ellenőrizhetetlen hírek az érdekeltek körében keltettek. Elvégre egy több száz főből álló és évtizedeken át a vasuti vendéglői szolgálatban kiképzett s abban egész vagyonát befektetett iparososztály sorsáról van szó, amely a polgári vendéglőkkel túlszűfolt piacon elhelyezkedni sem tudna, ha jelenlegi helyéről elmozdíthatnák. És ezeket a családokat a bérlet megszüntése annál érzékenyebben érintené, mert hiszen köztudomásu, hogy a vasuti vendéglős egész családja az üzletben dolgozik s az egész család együttes munkája és keresete biztosítja a család megélhetését. Ezek a családtagok más mesterséget nem tanultak s ennek a néhány ezer családtagnak szétszórása s új foglalkozási ágra való kényszerítése szociális szempontból is mellőzendő. A világháború által teremtett új gazdasági helyzetben, amikor még a közterhek fedezhetésének nagy problémája is előttünk van, nem lehet közérdek az önálló kereső és adó fizető ipari egységek csökkentése, a családalapítás lehetőségének korlátozása és mindazon szociális előnyök elérhetésének megnehezítése, amelyeket a családi körben való iparüzést jelent. Éppen ellenkezőleg, elsőrendű állami feladat az, hogy az itt érintett magasabb szempontok a háború után fokozottabb mértékben érvényesüljenek.

E megfontolások alapján tisztelettel javasoljuk a t. Teljesülésnek, hogy méltóztassék kimondani, hogy a vasuti vendéglőknek egy pénzesoport részére való monopolisztikus bérbeadását úgy az utazóközönség érdekei, mint általános ipari és szociális szempontból mellőzendőnek tartja, miért is elhatározza, hogy a jelenlegi bérleti rendszer fentartása érdekében illetékes helyen előterjesztést tesz.

Budapest, 1917. december 12.

Dr. Krejcsi Rezső
főtákar.

Lánczy Leó
elnök.

Moór Jenő
ipari csoportvezető-előadó.

Ugyanezen tárgyban a kereskedelemügyi m. kir. miniszter a következő leiratot küldötte ipartársulatunknak:

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter.

102040/III. sz.

A „Budapesti szállodások és korcsmárosok ipartársulatának“
Budapest

A hazai összes állomási vendéglőknek a „Magyar Bank és Kereskedelmi Részvénytársaság“ által leendő bérbevétele ügyében mult évi december hó 30-án beérkezett beadványára értesitem a társulatot, hogy a szóbanforgó állomási vendéglőknek az idézett részvénytársaság részére leendő bérbeadása nincs kilátásba véve.

Budapest, 1918. évi január hó 5-én.

A miniszter rendeletéből:

Keleti s. k.
miniszteri tanácsos.

Hatósági rendeletek.

Az új balesetbiztosítási rendelet.

Az ipari és kereskedelmi alkalmazottak betegség és baleset esetére való biztosítása tárgyában a „Budapesti kerületi munkásbiztosító pénztár“ a következő körlevelet bocsátotta ki.

Budapesti Kerületi Munkásbiztosító Pénztár

VIII. ker., Köztemető-út 19/B.

ad 35006.

1917.

T. Cim!

Az ipari és kereskedelmi alkalmazottak betegség és baleset esetére való biztosítását szabályozó 1907. évi XIX.

tc. rendelkezéseit a m. kir. Minisztérium 1790/917. M. E. sz. rendeletével kiegészítette és módosította.

A minisztériumi rendelet 1918 január 1-én lép életbe. A rendelet szerint:

I. Az 1907. évi XIX. tc. 1. és 2. §-ában felsorolt alkalmazottak közül a munkások, segédek, tanoncok, szolgák és cselédek, munkakeresményük összegére való tekintet nélkül, betegségi biztosításra kötelezettek.

Ezeknél az alkalmazottaknál az átlagos napibérek megállapításánál számításba kell venni az összes mellékjavadalmazásokat (háborus segély, családi segély, háborus pótlék, ruházati segély) és a természetben nyújtott járandóságoknak (teljes ellátás, lakás, ételmezés, mosás, fűtés, világítás, ruházat, termények) a pénztár alapszabályaiban megállapított egyenértékét is

II. Az 1907. évi XIX. tc. 1. és 2. §-ában felsorolt alkalmazottak közül a tisztviselőkre, művezetőkre, kereskedősegédekre és általában hasonló állásban levő rendszerint havi, vagy évi fizetéssel alkalmazottakra a betegségi biztosításnak az idézett törvényen alapuló kötelezettsége csak akkor terjed ki, ha munkabérük évenként 4800 koronát, illetve naponként 16 koronát meg nem halad.

Az itt felsorolt alkalmazottak átlagos napibérnek megállapításánál az 1907. évi XIX. tc. 11. §-ának 1-ső bekezdése szerint, számításba nem vehető mellékjavadalmazások (esetleg élvezett pótlékok, osztalékok, lakásbér) az illető alkalmazott összjárandóságának legfeljebb $\frac{1}{3}$ része erejéig továbbra is figyelmen kívül maradnak.

A biztosítási kötelezettség mindkét csoportra vonatkozólag kiterjed nemcsak az állandó alkalmazottakra, hanem azokra is, akik ideiglenesen, kiegészítőként vagy átmenetileg, bármily rövid időre is vannak alkalmazva.

A biztosításra kötelezett tagok átlagos keresetüknek megfelelően kilenc napibérosztályba soroztatnak.

Napibér- osztály	Átlagos kereset	Átlagos napi- bérosztály	Hetenként esedé- kes járulék üdülőházi járú- lékkal együtt
1	— 2— K-ig	1.50 K	— 44 K
2	2— 3— "	2.50 "	— 74 "
3	3— 4— "	3.50 "	1.04 "
4	4— 5— "	4.50 "	1.28 "
5	5— 6— "	5.50 "	1.58 "
6	6— 7— "	6.50 "	1.88 "
7	7— 8— "	7.50 "	2.12 "
8	8— 10— "	9— "	2.54 "
9	10— K-án felül	11— "	3.14 "

Betegségi biztosítási járuléktáblázat.

Napok	N a p i b é r o s z t á l y								
	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.
	K o r o n a								
1	— 08	— 13	— 18	— 22	— 27	— 32	— 36	— 43	— 53
2	— 15	— 25	— 35	— 43	— 53	— 63	— 71	— 85	1.05
3	— 22	— 37	— 52	— 64	— 79	— 94	1.06	1.27	1.57
4	— 30	— 50	— 70	— 86	1.06	1.26	1.42	1.70	2.10
5	— 37	— 52	— 87	1.07	1.32	1.57	1.77	2.12	2.62
6	— 44	— 74	1.04	1.28	1.58	1.88	2.12	2.54	3.14
7	— 44	— 74	1.04	1.28	1.58	1.88	2.12	2.54	3.14

A hetifizetéseknel a beszámítható heti keresmény $\frac{1}{6}$ -a, havi fizetéseknel a beszámítható havi keresmény $\frac{1}{12}$ -e, évi fizetéseknel a beszámítható évi keresmény $\frac{1}{360}$ -a alapján történik az osztályozás és a járulék kiszámítása.

Azok a munkások, akik keresetüket nem fix összegben kapják, hanem szakmáymunkások (akkordánsok) a ténylegesen elért munkabérük, illetve keresetük alapján jelentendők be a pénztárhoz, nem pedig az órabérüknek vagy akkord alapbérüknek megfelelő keresettel.

Mindazok az egyezmények, amelyeket a pénztár akár egyes szakmák munkásaira vonatkozólag, akár pedig egyes gyári üzemek munkásaira vonatkozólag eddig kötött, 1918. évi

január 1-i hatállyal érvényüket veszítik. A pénztár az egyezmény megkötése iránt az átmeneti munkák befejezése után fog intézkedni.

A m. kir. állami munkásbiztosítási hivatal 13101/1917. számú rendelete értelmében a munkaadók kötelesek mindazokat az alkalmazottakat, akik az 1907. évi XIX. tc. 1. és 2. §-a, illetőleg a m. kir. minisztérium 4790/1917. M. E. szám alatt kiadott rendeletének 1. § a és 7. §-ának második bekezdése értelmében betegség esetére biztosításra kötelezettek s 1918. évi január 1-én alkalmazásban állanak, tekintet nélkül arra, hogy addig biztosítva voltak-e vagy sem, fizetésük vagy bérük és mellékjárandóságaiknak feltüntetésével legkésőbb e felhívás kézhezvételétől számított 8 nap alatt a pénztárhoz bejelenteni.

E bejelentés céljára szolgáló nyomtatványokat egyidejűleg megküldjük. Amennyiben a nyomtatványokat bármely oknál fogva nem kapta volna kézhez, azt a pénztár hivatali helyiségében (földszint 1. sz.) átveheti.

Az esetleges iratváltás elkerülése végett feltétlenül kívánatos, hogy minden munkaadó a jelentőlapokat feltétlenül pontosan és olvashatóan töltsse ki, a törzsszámot (nyilván-tartási iv) tüntesse fel s jelentőlapokat lehetőleg cégbélyegző lenyomattal, és pontos címmel lássa el.

Azokat az alkalmazottakat, akik 1918 január 1-e után lépnek a munkaadó szolgálatába, a már eddig használatban lévő belépést jelentő lapon kell bejelenteni. A kilépés bejelentése ugyancsak az eddig szokásos módon és szokásos úrlapon történik.

Felhívjuk t. Cimet, hogy a bejelentésnél pontosan e köriratunk szerint eljárni sziveskedjék, nehogy az ettől való eltérés az ügykezelést zavarja.

Az 1907. évi XIX. tc. 20. §-a lehetővé teszi, hogy a pénztár a szabálytalan bejelentés adatait vagy az elmaradt bejelentés okát a helyszínen a munkaadó költségére állapítsa meg.

A szükséges felvilágosítást szóval, írásban vagy telefon után készséggel megadjuk.

A minisztérium rendeletének a hátraléki kimutatás, fizetési meghagyás, jogorvoslat és büntető rendelkezésre vonatkozó részét külön fogjuk t. Címmel közölni.

Budapest, 1918. évi január 2-án. Jászai s. k. elnök. Kiss s. k. igazgató.

Különfélék.

Vendéglősök élelmiszerellátása. A „Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsárosok ipartársulata” a vendéglősök élelmiszerellátása ügyében f. évi január hó 28-án a következő kérvényt intézte Budapest székesfőváros közéletmezési ügyosztályához: Tekintetes Ügyosztály! A tekintetes Tanács 1917. év október havában Ipartársulatunk képviselőivel folytatott tanácskozása eredményeként kibocsájtotta a vendéglősökre vonatkozó azon rendeletet, amely szerint a kötelező menü maximális ára 4—6 korona, a kötelező főzelék feltéttel maximális ára 2 korona 80 fillér és a tárgyalások kapcsán ismételt kinyilatkoztatta, hogy gondoskodni fog arról, hogy a budapesti vendéglősök szükségletük szerint maximális áron jussanak áruhoz. Mi már akkor is aggodalmunkat fejeztük ki és azon jól ismert tényre mutattunk, hogy maximális áron árut venni nem lehet. A vendéglős vagy becsukni volna kénytelen vagy a maximálisáron felül igen gyakran uzsoraárakat kell megfizetnie. Tekintetes ügyosztály! Akkoriban belátva álláspontunk jogos voltát ismételt ígéretet tett árunknak kellő bőségben kiutalása iránt és mi megnyugodva e hatósági ígéretben e szabályozásba belenyugodtunk. Különös folyamánnyaként e biztatásnak altruista alapon a Vendéglősök Beszerző Csoportja meg is alakult, melynek célja, hogy minden nyereszkesedési cél kizárásával a hatóság által kiutalt árakat a vendéglősök között szétosztja. Azóta három hónap telt el. Csoportunk megalakult és árut bár kaptunk a hatóságtól, de oly minimális mennyiségben, hogy egy-egy vendéglősre ezen negyed év alatt körülbelül 5 kiló zsír, 1 drb. sertés, egy pár Qqasárgarépa, egy pár kiló sajt jutott: alig több a semminél. Ezzel szemben ugyan

ezen idő alatt az árak további horribilis módon emelkedtek és emelkednek állandóan. Mellékelten idezártunk egy jegyzéket, amelyből kitűnik az egyes élelmiszerek jelenlegi beszerzési árai, amelyen alul vásárolni lehetetlenség és kitűnik a rezsímkölségnek egy pár tétele. Tekintetes Ügyosztály! Egy-felül az a körülmény, hogy az árukiutalásban, amelynek bőséges voltában a hatósági ígéret után feltétlen bizalmunk volt, ennek dacára jóformán egyáltalában nem részeltünk, más felül az a körülmény, hogy a beszerzési árak, amelyek már egy negyed évvel ezelőtt sem lehettek a menü és főzelék feltétel megszabott étlapárával arányban, szakadatlanul és óriási mértékben nőnek, bennünket vendéglősöket lehetetlen helyzetbe hoznak. Mint tudni méltóztatnak a vendéglős fő keresetforrása az italfogyasztás volt. Jelenleg azonban sört csak igen szűkre szabott korlátolt mennyiségben kapunk termelés redukcioja folytán azt is méregdrágán, a bor pedig oly horribilis áru, hogy a közönség alig fogyasztja. Ily körülmények között oly sivar helyzetbe kerültünk, hogy üzletünket csak a legnagyobb erőfeszítéssel és anyagi áldozattal vagyunk képesek fentartani. Körünkben általános az elkeseredettség és reménytelenség. Tekintetes Ügyosztály! Mi bizunk a hatóság böles belátásában és igazságérzetében. Mi azt kívánjuk, hogy azok az árak, amelyekben mi veszünk és azok az árak amelyekben mi eladunk úgy alkudjanak, hogy mi egyenesen ráizetni ne legyünk kénytelenek. Tisztelettel kérjük, méltóztassék helyzetünket revízió alá venni és a lehető legsürgősebben a menü és főzelék feltétel megállapított maximális árát a tényleges viszonyoknak megfelelően feljebb emelni. Tisztelettel *Palkovics Ede* elnök.

ÉRTESETÉS!

Ügyészünk az ipartársulat tagjainak ingyen ad jogi véleményt.

Budapest, 1917. november 15.

Az elnökség.

Megjelent: 1918. évi február hó 3-án.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV.-TARS.

Ászok-, Márciusi Kiviteli Márciusi

(világos és sötét)

(barna)

S E R.

Megrendeléseket

a főzde mindenkor pontosan és a legnagyobb figyelemmel — az összeg előleges beküldése vagy utánvétele mellett — teljesít.

Nagyobb mennyiséget saját jégkocsijaiban szállít.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV.-TARS.

KORONA

(ála Pilseni)

Dupla Márciusi

és
Bakser.

Az „ARTESIA” r. t.

ILONA

ÜDÍTŐ VIZE

LEGYEN MINDENNAPI ITALOD.

Megrendelhető: ARTESIA R. T.-nál

..... **BUDAPEST.**

Telefon 50—72. Telefon 50—72.

MATTONI GYÓGY- ÉS VIZGYÓGY-INTÉZETE

GISSHÜBLER-PUCHSTEIN

Karlsbad mellett.

A MATTONI-féle giesshübler savanyúvíz eredési helye.

Pneumatikus- és belélegző-kurák.

Mell- és idegbetegek, üdülők, rheumatikusok
stb. számára.

MATTONI-FELE
GISSHÜBLER
természetes ágvényes
SAVANYÚVIZ.

TRANSYLVANIA SEC

LOUIS FRANÇOIS & CO.

császári és királyi udvari szállítók

Budafok. Fülöp Szász Coburg Góthai Herceg Ő Fensége szállítói. **Budafok.**

* 16 elsőrendű kitüntetés *

* * Hors Concours * *

FŐRAKTÁR:

BORHEGYI FERENC

Telephon sz. 35—79.

Budapest, V., Gizella-tér 1.

VÉDJEGY

VEZÉRKÉPVISELŐK:

RUDA és BLOCHMANN

Telephon sz. 36—66.

Budapest, V., Akadémia-utca 16.

Sürgöncim: FRANÇOIS BUDAFOK.

Telefon BUDAFOK 15. szám.

TÖRLEY PEZSGŐ.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SÉRFOZÓDE BUDAPEST—KÖBÁNYÁN.

Fennáll 1854. év óta.

Az 1900. évi párisi világkiállításon collective a legnagyobb éremmel (Grand prix) kitüntetést nyert.
DISZOKMÁNY. 1885. JURY-TAG 1896.

Igazgatóság és városi iroda: VIII., ESTERHÁZY-UTCA 6. szám.
Gyártelep és központi iroda: X., KÜLSŐ JÁSZBERÉNYI-UT II. sz.

Ajánlja: ászok, király, márciusi világos, márciusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márciusi világos és sötét, bak- és tavaszi idény-sörét, továbbá saját töltésű palacksöreit a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt köbányai palack-sör osztályából.

Ezen a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt sörfőzödénknék évi gyártási képessége 1,000.000 hektoliter.

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Aradon, Szegeden, Miskolcon, Kolozsváron, Nagyváradon, Nyiregyházaán, Temesváron és Debrecenben vannak.

Hordósör-megrendelés: Budapestre, telefon-sz. József 4-29. Hordósör-megrendelés: Vidékre, telefon-sz. József 56-36. és József 56-38.

Palacksör-megrendelés: telefon-szám József 56—37.